

deni, mégis ahol katonai becsületünk megkivánta, helyünkön kellett maradnunk. Ennél fogva könyörgünk Nagyságos Uraságodnak, mint legkegyelmesebb urunknak, méltóztassék nekünk, immár megnyomorítottaknak és szegénységre jutottaknak segítségünkre lenni, további fizetségünkért a királyi felségnél és a kamarai uraknál közbelépni. Ha ugyanis sem Nagyságos Uraságod nem jön segítségünkre, sem fizetségünket meg nem adják, nemcsak Nagyságos Uraságod szolgálatára leszünk képtelenek, de inkább szegénységre és koldusbotra jutunk. Ezekről tehát az óhajtott választ várjuk.

Vannak ugyanis Nagyságos Uraságodnak bizonyos birtokai, amelyeket mi, szervitorai²/A szervitorok egy-egy nagybirtokos, főnemes szolgálatában álló személyek, akik különböző szolgálatokat láttak el, katonáskodás, birtokigazgatás stb./ szolgálatunk fejében birtokolunk, méltóztassék Nagyságos Uraságod kegyesen nekünk adni és átengedni azokat, hogy mindenki várhasson és kaphasson valami támogatást azokból a birtokokból, mert ha ugyanis Nagyságos Uraságod nem lesz segítségünkre, nem tudjuk, mi módon maradunk itt, amikor mindenünket elvesztettük. Nagyságos Uraságodnak örökké való szolgálatainkat ajánljuk. Isten tartsa meg.

Kelt Palotán, 1554. október 18.

Nagyságos Uraságodnak szervitorai
Thury György és a többiek, a palotai katonák közössége

Kivül: Nagyságos Urnak, Podmanyni Podmaniczky Ráfáel urnak, besztercei stb. bárónak, legkegyelmesebb urunknak

Más kéz írása: A palotai katonák levele, amelyben elmondják az esetet, avagy a törökök betörését a várba.

2.

Palota, 1556. május 25.

Mednyánszky János palotai kapitány levele Gall Ádámhoz tudatja vele, hogy a török Szigetvár ellen készül.